

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Als gebruikelijk deelt de intelligentie mede dat ook zij niet alwetend zijn en dat wij dus zullen dienen na te denken en bij twijfel te vragen of event. op- of aanmerking naar voren te brengen en vervolgt dan woordelijk: Kom, we gaan beginnen. En nu zijn wij de laatste tijd zo'n beetje bezig geweest over de wil, de wilskracht. Nu bestaat er als ik mij niet vergis bij U een gezegde:moeders wil is wet. En daar komt een verhouding in naar voren die we toch even na moeten gaan n.l. DE RELATIE TUSSEN EEN WIL EN EEN WET. Ik kan mij voorstellen dat ik iets wil en dat de wetten van het zijn mij verhinderen om dat te vervullen. Er komen ook gevallen voor dat ik iets wil en dat wetten die ik breken kan, mij toestaan om die wil toch te vervullen. En daar zitten we natuurlijk dan meteen even voor een aardig probleem, want wat gaat nu voor, de wil of de wet? Een mens kan alleen datgene willen wat hij weet en wat in hem leeft. Dat is begrijpelijk, want als je nergens van af zouwt weten, dan zou je ook niets kunnen willen, verlangen of begeren. De wil is opgebouwd uit angsten, begeerten plus een kleine dosis bewustzijn, althans bij de doorsnee mens; ik geef graag toe dat er veel zijn die het op de duur zover kunnen brengen dat hun bewustzijn de wil leidt en dat die andere dingen er een beetje bij bungelen. Maar laten we die eerste classificering toch maar eventjes vasthouden, want dat komt meestal wel op de voorgrond. Wanneer ik iets wil, moet ik het dus kennen; wat ik niet ken kan ik niet willen. Wanneer er wetten zijn die ik niet ken, dan kan ik niets willen dat volgens die wet mogelijk is en niets willen dat tegen die wet strijdig is; zij valt dus buiten mijn bewustzijn. Wanneer er echter een cosmische wet bestaat, dan kan mijn wil daartegen niet zonder meer zondigen, want alle cosmische wetten zijn dan de mens ingeschapen, ja, en de geest ook natuurlijk; wat dat betreft zitten we in hetzelfde bootje. In ons is iets van een fonkelende levende kracht, die ons voortdurend weer dezelfde richting uit dwingt, n.l. de weg die door het wezen van de Schepper wordt bepaald. Daar kom je niet omheen, dat is een wet die kun je niet breken omdat zij deel uitmaakt van je eigen wezen. Hier kan geen wil tegen gericht worden, want elke wil die gericht wordt tegen een erkende cosmische wet, of een zelfs onbewust in het "ik" levende cosmische wet, betekent zelfvernietiging. Dat houdt in dat de cosmische wetten heel wat meer toelaten dan we zo op het eerste gezicht zouden zeggen. Die cosmische wetten zijn schijnbaar veel ruimer, dan wij ons kunnen voorstellen. Aan de andere kant ontdekken we dat ze ook veel onwrikbaarder zijn dan we ons voor kunnen stellen, want een menselijke wet die kun je door een beetje praten nog wel eens een beetje zo buigen dat het nog kan, cosmische wetten niet; dat zijn grenzen en als je er overheen stapt valt je van de wereld af, dan is er niets meer over, geen enkele mogelijkheid, dan heb je je eigen wezen gebroken en is je persoonlijkheid verloren gegaan. Dus tegenover de cosmische wet behoeven we de wil niet te stellen, integendeel zal de wil over het algemeen een uiting zijn, in zoverre zij door het bewustzijn wordt gedreven, van een cosmische wet, onverschillig of die bewust gekend wordt of niet. Maar nu zijn er nog een hele hoop andere wetten en regels. Ik denk b.v. aan de regels, tot wetten geworden, van het Christendom. Deze zijn schijnbaar niet cosmisch in betekenis, want anders dan zouden we er niet tegen kunnen zondigen, zouden wij onze wil niet kunnen richten op een verwerping, of een verandering van deze wetten en wetmatigheden. Het resultaat: zodra een wet niet cosmisch en alomvattend is, kunnen wij haar overtreden, kan onze wil ons tot die overtreding brengen, zolang wij daarmee niet raken aan de cosmische principes die in die wet worden vertegenwoordigd. Nu, ik geloof dat ik ondanks alle rumoer toch nog wel duidelijk genoeg ben. Ben ik verstaanbaar ook, ja? Aan het eind van de zaal is het niet te volgen?

x Ja, wel te volgen, maar toch niet duidelijk.

- Ja, dan zullen we proberen om een klein schepje erop te gooien. Wat dat betreft is het nogal gemakkelijk, ik heb een medium daar kunnen we zo mee spreken - ik wil U wel even een klein staaltje laten horen, hoor - dat het zonder schreeuwen mogelijk is om praktisch een geheel veld te bespreken, nietwaar, vrienden? (het medium zet z'n stemgeluid wat uit). Altijd makkelijk als je een geschikt instrument hebt. Maar kom, daar hebben we het niet over. Daar wilde iemand even een opmerking maken "geeft U eens een voorbeeld"zei U daar, ja? Waarvan?

x Van een cosmische wet.

- Een cosmische wet is b.v. de wet van evenwicht, de wet van oorzaak en gevolg,

de wet der bestaansdrift, de wet der elkaar aanvullende krachtvelden en de wet van het groeiend bewustzijn. Ik noem er nu maar een paar. Kent U er enkele van? Ik bedoel, als ik die hier moet gaan behandelen dan komen we erg ver van huis af, ik denk niet dat we dat hier in zo'n zaal gemakkelijk klaarspelen, maar het eenvoudigste van het eenvoudige dan even als voorbeeld nog. Er is een cosmische wet die zegt: ik kan nooit mijn bewustzijn in één richting uitbreiden, ik kan dus niet beter worden zonder tegelijk in het goed wat ik presteer ook het kwaad, dat het tegendeel daarvan is, te leren kennen en die mogelijkheid daartoe in mij te dragen. Hoe ik ook streef en hoe mijn wil ook op het goede gericht is, dit blijft bestaan. D.w.z. dus dat de grootste heilige in zich het vermogen heeft om de grootste zondaar te zijn en zoals sommige verhalen, of heiligenlegenden ons leren, is dan ook menige grote zondaar een groot heilige geworden. Van het omgekeerde geval hoor je niets, want dat zwijgen ze liever dood, dat zijn de zwarte schapen in de familie. Is daarmee het voorbeeld duidelijk? Nou, kijk eens aan, dan kunnen we weer verder. Op het moment dat er een wet wordt gesteld op de wereld, is die wet het resultaat van de wil van een aantal individuen die gezamenlijk deze wet voor hun gemeenschap stellen. En wanneer het niet zo is, dan behoort het althans zo te zijn; dat om enige protesten daar achter in de zaal even tot rust te brengen. Wanneer wij een wet scheppen gezamenlijk, dan blijft die voortbestaan, ook wanneer wijzelf misschien uit die samenleving allang zijn teruggegaan en er komen anderen. Nu worden die anderen geboren in een gezelschap waarin deze wet een beperking voor hun wil en hun uiting betekent. Dat is niet zo erg prettig, maar hoe moeten zij tegenover deze wet staan? Elke wet heeft 2 zijden, elke wet is een beperking van Uw vrijheid enerzijds en bescherming van bepaalde vrijheden anderzijds. Er bestaat geen enkele wet, zelfs niet de meest gemene dictatoriale wet die er ooit is uitgevonden, die niet deze 2 kanten heeft. Nu is het aan U om af te wegen hoe dit in Uw leven past. Wilt gij de bescherming van die wet prijsgeven? Ja? Dan hebt ge ook het recht om die wet te overtreden, maar niet eerder. Dus ge hebt alleen het recht om met Uw wil een wet te overtreden wanneer U in staat bent voor Uzelf alle consequenties van het overtreden dier wet door anderen, ook t.o.v. U, als doodgewoon en begrijpelijk risico te aanvaarden. Heb je dat niet, dan is je wil in tweeën gesplitst, dan wil je aan de ene kant de bescherming van de wet en aan de andere kant de vrijheid van de wet-teloosheid. Dat komt vooral bij de jeugd nog wel eens voor. Het is een stereotyp verschijnsel van de puberteitsjaren en ik geloof wel dat de meeste mensen daar altijd nog iets van bij zich houden. Maar wij mogen niet aan de ene kant bescherming vragen en aan de andere kant vrijheid, want doen wij dit, dan gaat onze wil tegenstrijdig worden, wij strijden met onszelven, omdat wij een verschil stellen tussen de wereld en onszelven. Hierdoor kan die wil nooit tot volledige uiting komen en kan elk resultaat daarvan slechts negatief zijn. Laten we zeggen iemand steelt omdat hij vindt dat het eigendomsrecht kwaad is - ik kan mij voorstellen dat er van die mensen zijn - maar dan moet die mens ook niet kwaad worden wanneer een ander iets bij hem wegneemt, al is het maar dat ze het flesje melk op de trap meenemen omdat ze dorst hebben, nietwaar? Het ellendige is juist, degenen die dat principe zo sterk voorstaan en tegenover anderen in de practijk brengen, die hebben vaak de genegenheid om voor zichzelf het eigendom wel zeer te beschermen. U weet hoe dat gaat, in het begin dan is het: kameraad, geef me wat van jou, alle bezit behoort gemeenschappelijk te zijn. En wanneer ze het dan eenmaal gebracht hebben tot een villa met een chauffeur, een kokkin en een dienstmeid, een garage en vier auto's, dan zeggen ze: kameraad, wat van jou is is van mij, en van het mijne blijf je af, daar kun je naar fluiten. Ja, dat is practijk. U begrijpt wel dat zo iemand het doel waarnaar hij streeft in het begin, door zijn eenzijdigheid vernietigt, wat hij wilde bereiken heeft hij dus niet bereikt. Aan de andere kant kan ik mij voorstellen dat er iemand is die zegt: van alles wat van mij is blijf je af. Dan zegt de wet dat dat goed is. Maar dan moeten we ook verder gaan en zeggen; dan blijven we ook af van alles wat van een ander is. Ofwel om het uit te drukken in de tien geboden: gij zult niets begeren van hetgeen Uw naaste behoort. Kijk, die wetten die hebben dus schijnbaar alleen zin wanneer we ze erkennen als een bescherming voor onszelven. Erkennen we ze als zodanig niet, dan worden ze voor ons zinloos, dan mogen we ze rustig overschrijden, want dan is onze wil die op een andere bereiking is gericht, voldoende sterk om ons volledig en geheel over alle nadelen die het overtreden der wet met zich brengt, heen te zetten; dan hebben we doorzettingsvermogen, dan kunnen we het aan. Nu bestaan er natuurlijk niet alleen stoffelijke wetten die overschreden kunnen worden door de wil, maar ook geestelijke. Laten we nu zeggen: heb Uw naasten lief gelijk Uzelven; dat is een wet die in zich geen volledige cosmische betekenis heeft, d.w.z. we kunnen er tegen zondigen, we kunnen er gemakkelijk tegen zondigen, maar dan moeten wij ook van anderen geen liefde vragen of verwachten. Degeen die deze wet overtreedt, bewust met zijn wil zich richtend op de handhaving van het eigen-ik ten koste van alles, moet ook in staat zijn om volledig eenzaam, zonder enige liefde, hulp of steun van anderen, verder te leven. Dit houdt in dat dit voor geen mens te verwerklijken is en zelfs voor zeer hoge krachten in de geest niet uitvoerbaar. Toch blijkt deze naastenliefde geen wet

te zijn waar je je nu ineens met alle handen aan vast moet klampen als onomstootbaar. Wij zien zelfs dat in bepaalde gevallen de doorgevoerde haat in staat is om de mens evenzeer tot het goddelijke terug te voeren, alleen langs een heel andere weg. Maar dat is een weg die mensen niet kunnen gaan en die voor engelen zelfs moeilijk te betreden is en zwaar om te gaan tot het einde toe. Onze wil stelt ons vrij om te handelen zo wij willen binnen de beperking van God's cosmische wetten. We kunnen niet buiten het goddelijke treden omdat we er deel van zijn; we horen er in thuis. Maar alle andere wetten die kan onze wil overwinnen, alle belemmeringen. Wij kunnen alles doen binnen die cosmische wetten, wat ons hart begeert, indien de wil sterk genoeg is, alleen, we moeten dan ook in staat en bereid zijn om alle consequenties vandien te aanvaarden. Zo, laat ik nu eerst eens vragen of ik nu wel verstaan word en of het nu wel duidelijk is ook?

* Zeer duidelijk.

• Zo, prima. Geen commentaar erop? Dan ga ik nu beginnen, nu we eenmaal geconstateerd hebben dat de zaak goed loopt, aan het kernpunt van mijn betoog. Er zijn onnoemelijk veel wetten die onze wil kan doorbreken en die voor onze persoonlijkheid geen barrières betekenen. Wij kunnen zonder die wetten te erkennen ook het goddelijke bereiken, maar ons wezen is gebonden aan een bepaalde wijze van bewustwording. Willen wij een andere weg gaan, dan moeten wij terugtreden en een heel eind terugtreden, dan moeten we als het ware teruggaan naar de periode van het angstgejaagde dier, dat in onbesef zijn wereld bekijkt. En ik geloof niet dat er een onder U is die dat inderdaad zou willen accepteren. Dan moeten we dus verdergaan op de weg van bewustwording waarop wij terecht zijn gekomen, dan moet onze wil gericht zijn op het vervullen van elke taak die in overeenstemming is met deze wijze van leven, van bewustworden en streven die ons deel is geworden. Dat kunnen we alleen doen door de wetten te erkennen. En hoe kunnen wij onze wil dan het meest krachtig tot uiting brengen? Door voor onszelf elke wet die ons tegemoet treedt in de cosmos en in het Al nauwkeurig na te gaan, in hoeverre zij past met onze bewustwording, met onze weg van leven. Hebben wij dat gedaan, dan kunnen we die wet zelfs amenderen, we kunnen er een hoop aan toevoegen, en wij stellen deze wet voor onszelf als een grens van leven. Voor de werkelijk bewuste mens is de wet slechts datgene wat zijn wil scheidt, dank zij het vermogen van zijn bewustzijn om de waarheid der levende krachten te doorschouwen. Men zegt wel eens: hoe meer men zich bindt hoe vrijer men is. In zekere zin is dat waar. Niet: hoe meer men zich laat binden, hoe meer men zich door anderen laat overrompelen en vastketenen met wetten en besluiten en dingen, maar zelf bewust wetend wat je doet, je eigen vrijheid die je hebt beperken, zeggen: wil, instrument van mijn wezen, met jou zal ik dit geheel van mijn zijn in één richting dwingen. Dat is het punt waar het om gaat, zeggen: ik, bewuste mens, doe afstand van veel van de vrijheid die mij gegeven is; ik, bewuste geest, wil mijzelf beperken, beperken tot in de hoogste lichtende sfeer als het nodig is, omdat ik niet mij uit wil breiden zonder meer in het Al, maar volgens de taak die ik in mijn leven als de werkelijke kracht voel, volgens de God die ik in mijn leven erken als het werkelijk scheppende Wezen, wil mijn eigen persoonlijkheid en taak vervullen, nauwkeurig en volledig. En dan komt er allicht in je op de vraag: maar hoe moet ik dat dan doen? Wat moet ik daar dan eigenlijk mee beginnen? Want U zegt dat nu wel aardig, maar ik zit toch vastgeketend met wetten die anderen mij stellen? Mijne vrienden, wanneer die wetten goed zijn en gij erkent ze als goed, stellen anderen ze U niet, althans behoren zij ze U niet te stellen, dan moet gij ze Uzelf stellen. Wanneer een ander tegen U zegt: "je moet geen vergif eten", dan ben je vrij om het te doen, heus. En wanneer men U zegt: "dan krijg je de doodstraf als je het doet", dan ben je nog vrij als je de consequentie aanvaardt. Maar wanneer je erkent dat iets gif is, dan behoort je voor jezelf te zeggen met een vrije wil en een vrij bewustzijn: ik eet dit niet. Het leven biedt heel vele dingen die U schijnbaar zonder reden, door de usances, door de mensen worden verboden. De Staat legt U vrijheidsbeperkingen op en bindt U vaak zeer sterk in bepaalde opzichten. Erkent gij dit als goed, wenst gij de voordelen die daardoor tot stand komen werkelijk zelf ook te genieten, dan is er geen Staat die U die wet oplegt, want gij wilt de feiten die het resultaat zijn van die wet, dan stelt gij U die wet zelve. Er is één beperking voor die wil en dat is God en meer niet. Maar al wat Uw bewustzijn accepteert, dat maakt het bewustzijn tot wet voor Uw wezen. En elke keer wanneer ge die wet overtreedt, dan verwerpt ge Uw eigen willen en streven, verzwakt ge Uw persoonlijkheid en maakt ge Uw wezen stoffelijk en geestelijk tot minder waard dan het was. Wanneer U dus in Uw leven bepaalde dingen gebeuren die U onaangenaam vindt, omdat ze U, nu ja, beperking betekenen van vrijheid enz. - ofschoon zij zeker niet behoren tot de goddelijke wet - denk dan goed na voordat gij die wetten overschrijdt, vraag U af of gijzelf de bescherming vraagt van die wet. Zo ja, dan wilt ge haar en dan is elk overtreden daarvan tegen Uw wil gericht, dus ook tegen Uw wilskracht, dat betekent een verslapping van Uw persoonlijkheid. Wanneer ge dat kunt begrijpen, dan zal het U misschien minder moeilijk vallen om U aan te passen aan de vele eisen die maat-

schappij, kerk en staat, aan U stellen. Het zal U minder moeilijk vallen om een goed mens te zijn, want ge zult U altijd weer afvragen, wanneer ge een wet door anderen gesteld gaat overtreden: is dit verantwoord, vraag ik niet wèl de voordelen van de wet en wil ik alleen maar de onaangename consequenties ervan niet aanvaarden? Dan zegt ge: waar ik de voordelen van de wet wil hebben, is het mijn plicht om de nadelen, de consequenties daarvan mede aan te nemen. Dan zult ge Uzelf beheersen en in deze beheersing Uw wil zo sterk maken dat hij uiteindelijk Uw enige en eigen wet is geworden, waar hij uiting geeft aan het totaal van Uw bewust streven en richting geeft aan Uw gehele wezen. Wie dat bereikt heeft die behoort tot de ingewijden, voor wie dat bereikt heeft kennen stof en sfeer geen grenzen meer, want ook deze grenzen, door niet cosmische wetten gesteld, bezwijken voor de wel gerichte wil die de persoonlijkheid voortstuwt. Wanneer gij eens zult begrijpen wat het betekent om over al deze grenzen en kunstmatige scheidingen heen te kunnen gaan, bevrijd mens zijnde, bevrijde geest zijnde, gedreven en gericht door Uw wil, die weerspiegelt het totaal van de goddelijke wet en kracht in U, dan zult ge mij toegeven dat het ons vrij staat om alle wetten te verwerpen, maar dat het verstandig is, ze alleen dan te verwerpen wanneer wij geen enkel deel dier wet voor ons zelf begeren of aanvaarden. Ik dank U voor Uw aandacht. Goeden avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in de bovenzaal van "De Galerij", Laan van Meerdervoort 419a, hoek Fahrenheitstraat, D E N H A A G.

Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk Uw vrienden en kennissen, voorzover zij serieus van ons werk willen kennismaken.

Goeden avond vrienden,

Ja, moet ik nu ook zo'n geluidsvolume op gaan zetten? Ik weet eigenlijk niet of me dat goed past, maar ik mag dan een onderwerp naar Uw eigen keus behandelen en ik ben benieuwd wat er uit de bus komt. Hopelijk weer niet zware kost, hè?

- x Voorz. Ik zou U willen vragen om een toelichting te geven op de beide schilderijen zoals de vorige keer is aangekondigd.
- A juist, dat is ook zo. Nou, dan hebben ze mij weer met het werkje laten zitten. Maar goed, laten we dan maar eens gaan kijken. Bescheidenheid, dus wijzelf laatst, hè? Centrale figuur is, zoals U ziet, een mens, maar een zeer sereen mens. Uit die mens ontbloeien als het ware lichtende bollen, lichtende krachten. Elke lichtende bol en elke lichtende kracht staat voor een bepaalde geestelijke ontplooiing en verwerving. U zult dan verder zien dat er enkele naar beneden, maar het grootste aantal naar boven is gericht. Wij kunnen dit cosmisch zien en wij kunnen het natuurlijk ook, verstandig misschien, even stoffelijk bekijken. Kijk eens aan, ^{als} je werkelijk naar bewustzijn streeft - dat zult U wel merken wanneer U zover bent gekomen, hoor - kom je in een sfeer terecht waar je eigenlijk tegen het, niet het duister, maar het diepe blauw van het Al staat. Het is net of de hele atmosfeer van de aarde is weggevallen, je zit echter echt in die duisternis, die ruimte. Maar in die ruimte geef je zelf licht, dus je komt zelf duidelijk genoeg naar voren. En nu zijn er in die ruimte natuurlijk een hoop sterren en krachten. Je eigen wezen is ermee verwant. Vraagt U het maar eens aan de astroloog, die zal het U wel vertellen, dat bepaalde geestelijke, zowel als lichamelijke functies in je lichaam en in je wezen, uitreiken als het ware naar andere sterren en planeten en vandaaruit kracht betrekken, maar ook vaak daaraan verliezen. Nu zult U begrijpen dat, wanneer elke mens een aantal van die geestelijke punten heeft, van die geestelijke organen, dat je je op een bepaald moment wel eens afvraagt: hoe zit dat nu eigenlijk in elkaar? Dan kunnen we het zo zeggen: elke mens heeft drie stoffelijke voertuigen - gemakkelijk, hè? - dus als U loopt dan beweegt U niet één maar drie paar benen om het nu maar eens zo te zeggen. U beweegt n.l. een begeertelichaam en een iets daarboven staand, maar ook naar de stof gevormd lichaam, dat een groot gedeelte van Uw bewustzijn draagt en een groot deel van Uw begeren. Dus daar sta je dan met drie factoren als het ware op de aarde. En verder ben je geketend door het tijdsbewustzijn; dat is een vierde factor, dus je hebt er eigenlijk al vier. Maar die vier factoren, ervaar je, dat is als het ware een deel van je leven waarin je voortdurend weer voor nieuwe dingen komt te staan, nietwaar: een deur die klemt en de melk die overkookt en al dergelijke problemen bij elkaar. En die moet je verwerken en wanneer ze ernstig zijn, moet je ze ook verwerken. Dat is nu deze stoffelijke basis. Wanneer je hier de geestelijke kracht in voelt en mee in verwerkt, nu ja, dan kom je vanzelf terecht op een punt waar we kunnen zeggen: nu hebben we het stoffelijke in bedwang. Wat gaan we dan doen? Dan gaan we uitgrijpen, eerst parallel zo'n beetje, weet U wel? Maar in die parallel stijgen we onwillekeurig, omdat we geestelijk zijn; we gaan een geestelijk werk beginnen en wij ontplooiën een geestelijk orgaan dat onmiddellijk kracht uit de cosmos neemt en kan worden voorgesteld als één van die lichte bollen die daar is. En wanneer dat nu ontwikkeld is, dan zweeft dat steeds verder uit, totdat het totaal van de mogelijkheden die in je schuilen - er zijn er hier negen afgebeeld, er zijn er twaalf - verwerkelijkt zijn.

Dan kom je vanzelf dus tot een bewust leven, en zo stelt dit schilderij dan voor: de ware bewustwording van de mens. Ik zou zeggen: de uitleg is duidelijk genoeg en als U het schilderij eens bekeken heeft, dan geloof ik niet dat er verder veel over te vragen is, of wel?

x Wat betekent dat kruis dan?

- Het kruis dat vinden we daar in het andere schilderij terug, ja? Het kruis vindt U n.l. overal terug, dat wil ik er wel bij vertellen, waar de bewuste naar voren komt, hoor, maar het staat niet met het beeld zelf in verband. Het is alleen dus het symbool van de bewust-geworden mens. Begrijpt U? Ja?

x Deze 12 bollen, zijn dat misschien de Chakra's? U weet wel wat ik bedoel daarmee. Een 14 dagen geleden heb ik ook die vraag gesteld.

- Ja, nee, dat zijn ze niet. Chakra's dat zijn geestelijke organen die tot ontplooiing komen, maar dit gaat verder, want dit stelt bovendien de cosmische relatie van elk geestelijk ervaringspunt en elke geestelijke ervaringsmogelijkheid in de mens met het cosmisch gebeuren. Dus het is als het ware een deel worden van de cosmos, waarbij je geestelijke organen gaan fungeren als delen van een ander en groter bestaan. Duidelijk?

x Is dat dus niet een onderdeel van de aura?

- Neen, het is geen onderdeel van de aura.

x Het zijn dus de centra van het hoger geestelijk lichaam?

- Zelfs dat niet, het is een verbinding met de grote krachten die het Al regeren. Laten we het eenvoudigerwijze zo zeggen: de goden - nemen we even aan, hè? - de goden regeren de wereld, daarboven staat één grote God. Nu zijn er verschillende goden die gelijktijdig invloed hebben op ons leven, want wij zijn een product van hun gezamenlijk werk. Dat is duidelijk, ja? Nu reikt dus van ons een bepaalde krachtlijn naar elk van deze wezens. Wanneer onze geestelijke zintuigen nu bewust worden, zullen we elke verbinding met die wezens bewust doorleven en dus niet meer zijn iets wat zomaar bestaat, maar iets wat begrijpt welke krachten in het "ik" werken en anderzijds hoe het de krachten die erop werken moet uiten om tot een harmonisch geheel te komen en in de cosmos z'n juiste plaats in te nemen.

x Dus m.a.w. is dit het actisch-bewustzijn.

- Zo kunt U het inderdaad uitdrukken, ja.

x Mag ik ook nog iets vragen, een kleine vraag? U noemde daar straks drie lichamen, een drie paar benen dan, waaronder het begeertelichaam en het stoflichaam. Bedoelde U als derde het levend lichaam?

- Dat kunt U zeggen, ja, ofschoon ik levenslichaam een enigszins eigenaardige naam vind, omdat we het leven aan dat lichaam gaan verbinden, en dat is natuurlijk niet waar. Het draagt wel de bewustzijnskracht die het leven voortdurend stuwt op aarde, maar het is in zichzelf eigenlijk meer een bewustzijnskracht, stoffelijke bewustzijnskracht m.i. dan een levenskracht. Daarom het ik expres die omschrijving een beetje omzeild, zoals U misschien gemerkt hebt. Nou, dan gaan we aan de andere kant beginnen. Daar zal het U wel in de eerste plaats opvallen dat de ster er groot op staat. Maar als U het goed bekijkt, dan is het eigenlijk geen ster, het heeft wel de vorm van een ster maar het is een tempel en in die tempel voeren trappen omhoog en aan het einde van die trappen ziet U een persoon staan die gelijktijdig een kruis is. Als U het goed bekenen heeft, dan zult U dat gezien hebben. Verder zal het U opvallen dat in de ster het licht steeds helderder wordt. Nu is dus hiermede gezegd dat onze Orde een façade is, wat waar is, want wij zijn uiteindelijk maar een beginstadium van geestelijke ontwikkeling. Wij kunnen U niet allemaal zo hoog brengen als we dat zouden willen, maar degenen die binnen gaan, die vinden de trappen waardoor ze langzamerhand hoger kunnen stijgen. En hoe hoger ze stijgen, hoe meer zij ook, natuurlijk, bewustzijn bereiken. Wat is nu echter het grootste symbool van bewustzijn wat er bestaat? Wel, dat is het kruis in de bol, want in de bol een kruis stellen, dat betekent die bol in vier delen, die volkomen gelijkwaardig zijn en elkaar volkomen spiegelen, verdelen. Dat is nu het beeld van de cosmos dat vanuit deze wereld nog begrijpelijk is. De mens die daarop rust, verbindt dus alle vier delen van het cosmisch bestaan in zijn eigen wezen en wordt als zodanig uiting van alle krachten gelijktijdig. Hij uit de stof en de geest, zeker, maar gelijk ook de kracht, negatieve stof, en het licht, de negatieve geest. Ja, ik zeg nu negatief, het is natuurlijk een relatief begrip om dat positief of negatief te noemen. Maar ten opzichte van elkaar vanuit aards standpunt gezien, zouden we het negatief kunnen noemen, omdat het licht b.v. van geestelijk standpunt uit, op een gegeven moment zo fel wordt dat het niet wordt; je ziet het niet meer. Enfin, dat zijn fijnheden. Maar als U nu eens even verder kijkt, dan valt het U dat het omringd is door bloemen, d.w.z. dat de gehele taak van de Orde nog uit de vormhebbende sferen eigenlijk wordt volbracht voor het grootste gedeelte. Wij zien echter aan het einde van de ster in de straling een paar tekens die eigenlijk heel vaag zijn. Zij geven aan dat ook de Orde haar leiding krijgt uit hogere sferen, maar dat wat voor U werkt dus inderdaad het wezen is wat U nog noemt Zomerland en de daaraan al haast ontgroeide sferen, waarin toch geluid en licht nog zo werken dat ze vorm schijnen te hebben vaak. Dan ziet U verder bovenaan, kijkt U maar weer, twee toelopende

rijen die in hetzelfde brandpunt staan als de ster zelf. Het zijn schijnbaar bloemen van veraf gezien, maar in werkelijkheid zijn het alle gezichten. Het is als het ware of er een engelenkoor hangt toe te schouwen. Ook dit is eenvoudig te verklaren, want het werk van de Orde wordt natuurlijk volbracht door de werkers der Orde, maar zeker niet zonder medewerking en steun van een hele hoop andere mensen, eh, pardon, geesten; U noemt dat geesten nietwaar? Wij denken aan onszelf als mensen, omdat we de menselijke wordingsgang doormaken. Maar ja, goed, geesten. En van de aarde af is het vaak heel moeilijk om hen te onderscheiden, omdat ze door hun veelheid vaak anders lijken te zijn dan wanneer U ze stuk voor stuk zoudt kunnen zien. Waar echter de weg van alle naar het licht strevend, alle bewuste geest, gericht is op hetzelfde brandpunt, komen zij a.h.w. achter de façade van de Orde en ver daarachter zelfs, op het punt waar alle trappen samenlopen en waar de lichtende bewuste gestalten staan weer. Als we dat nu moeten gaan vertalen, dan kunnen we het beste zo zeggen: de Orde der Verdraagzamen stelt zich ten doel het bewustzijn van mens en geest zodanig zelfstandig te doen groeien, dat elk van hen langs eigen gekozen weg zonedig, langs de weg der Orde indien dit verkozen wordt, kan komen tot een zodanig groot bewustzijn dat de Orde als zodanig wegvalt en daarvoor in de plaats treedt het onmiddellijk contact met het goddelijke. En wanneer U dat nu goed in Uw hoofd en Uw oren heeft, dan weet U wat dat betekent; dat betekent dat, wanneer we hier beginnen te werken, het ook werkelijk maar een begin is, dat er nog heel wat treden zullen moeten worden beschreden, dat we nog heel ver zullen moeten gaan, in of buiten de Orde, voordat we van deze gezellige avonden onder elkaar, kunnen komen tot het werkelijk bewustzijn van grote krachten. Wanneer U dan verder kijkt, dan ziet U er nog wat meer gestalten in, ook deze zijn vaag, die staan op de voorgrond en schijnen niet onmiddellijk bij de ster te horen, maar toch wel in haar gelijke richting te gaan. Wel, onze Orde heeft een groot aantal medewerkers die zeker niet bij de Orde behoren, en in haar streven probeert ze op haar wijze hetzelfde te verwerklijken wat honderden, misschien zelfs duizende andere organisaties ook proberen tot stand te brengen, organisaties in de geest en in de stof. En vandaar dat dit aangeeft dat wij niet zijn de weg of de waarheid of het middel, maar één van de vele middelen. En wanneer soms zo'n buurman op bezoek komt - o, U zult het in de komende tijd waarschijnlijk meer meemaken dat we bezoekers krijgen en omgekeerd wij ook eens bij een ander op bezoek gaan - dat doet aan de waarde van ons werk niets toe of af, we kiezen een beetje andere weg, maar het doel blijft gelijk: geestelijke bewustwording en aanvaarding van het goddelijke en aanvaarding van de verantwoording die uit de kennis van het goddelijke voortspruit. Nou, is daar commentaar op?

x Wat is de nederigste taak in Uw Orde?

- Ja, ja, ik versta het nu wel, maar dat is zo moeilijk te beantwoorden eigenlijk. Nu ja, U vraagt erom, dan moet U het maar weten: tot U te spreken. Niet erg vlijend, hè? Ja, dat is inderdaad een heel nederige taak. Kijkt U eens, degeen die tot U spreekt die heeft heus wel wat kracht nodig, die moet het medium regeren en beheersen en besturen en aan de andere kant is hij in zijn spreken volledig gebonden aan datgene wat de Orde toelaat. Voor een groot gedeelte van de gegevens die hij naar voren brengt is hij afhankelijk van zijn mede-broeders; hij is door z'n krachtsinspanning een tijdlang gebonden en moet bovendien vaak, heel vaak zelfs tot de aardse sfeer afdalen, moet, om dit werk der Orde als spreker goed te kunnen vervullen, zorgen dat hij op de hoogte is van wat er onder de mensen leeft, dus vaak tot de aardse sfeer gaan. Dat is nu precies hetzelfde als bij U een putjesschepper, begrijpt U? We doen het om de zaak rein te maken en zuiver te maken waar we maar kunnen, maar in zichzelf is deze taak heel nederig en zou ons werk niets uithalen als er geen knappe ingenieurs waren die zorgden dat het systeem zelf in orde was en klopte. Begrepen?

x Ja.

- Nou, en nu heeft U me meteen weer zover gebracht dat ik gezegd heb dat ik maar een heel kleine jongen ben, hè?

x Hebt U ook nog relatie met de broeders van de Witte Broederschap, de loge van de Witte Broederschap?

- Er staan inderdaad enkelen van de hogeren bij ons in verbinding daarmee, ja. En er zijn ook nog verbindingen met andere genootschappen en broedersschappen, zoals dat ook de vorige keer uiteen is gezet, maar we zullen en durven toch desondanks onze eigen weg wel gaan en juist wanneer we over b.v. Witte Broederschap gaan spreken, dan zitten we altijd weer met een heel lastig probleem, om niet teveel en niet te weinig te zeggen, om geen grote misvattingen te scheppen enerzijds, aan de andere kant geen ongewenste details weg te geven die voorlopig beter verborgen blijven. En juist als je over een ander spreekt, dan moet het altijd nog veel voorzichtiger zijn dan wanneer je over jezelf praat, weet U? Maar er bestaat dus inderdaad wel enige relatie.

x Dank U.

x Ik zou nog wel iets willen vragen, omdat U dit laatste zo mooi beantwoordt, zou ik willen weten: bestaat er ook contact met de bijeenkomsten op de Weschavallei, de jaarlijkse bijeenkomsten?

- Mag ik allereerst danken voor de goedkeuring hier uitgesproken, en dan in de tweede plaats vertellen dat inderdaad onder de hogeren die onze Orde leiden, er zijn die geestelijk aanwezig zijn en die opgesteld staan, als U het precies wilt weten, in de punten van de maan. Als U het beeld kent, dan zult U ongeveer weten welke rangschikking dat is, dan zult U meteen begrijpen dat wij in werk geen overweldigende plaats innemen, maar toch zeker tot de gedulde en welkome gasten behoren. Geen vragen meer, daarover tenminste, hoor?
- x Op het eerste schilderij staat aan de rechterkant een buitengewoon mooi getekende harp, ik meen met 7 snaren. Nu ben ik daar heel gevoelig voor, aangezien het een zeer oud en veel zeggend instrument is. Staat dat daar voor niets in die rechter hoek? Ik kan het mij niet voorstellen.
- O, het staat er niet voor niets, maar het geeft uiteindelijk alleen de levensharp weer, dus het is een bekend en bestaand symbool, dat gebruikt wordt gelijk voor ruimtevulling en aanvulling van het beeld zelf. Het onderstreept dus hetgeen wat ik gezegd heb, alleen op een andere wijze. U kent het verhaal van de levensharp toch, hè? Ja, ik zal het toch maar even vertellen, tenminste als U het goed vindt. Het verhaal is dit: Toen de Schepper sprak over het scheppen van de mens, toen waren er verschillende engelen in de hoogste hemelen die zeiden tot Hem: Heer, hoe kunt U een wezen scheppen dat in onze sferen kan bestaan en toch ook nog weer kan leven op zo'n aarde, in de materie? Toen nam de Schepper een harp en hij sloeg één snaar aan, en toen trilden alle andere snaren mee en toen was er een akkoord zo vol en zo schoon, dat de engelen allemaal zeiden: wat is dat een wonderlijke muziek. En toen zei de Schepper: dit is nu hetgeen Ik doe wanneer Ik een mens schep, want ziet, hij gaat door alle sferen, in hem klinken alle sferen samen en daardoor is hij het akkoord der schepping dat ik niet bereiken kan met U, hoe hoog en edel gij ook moogt zijn, waar gij gebonden zijt aan Uw eigen sferen. Dat is het verhaal van de levensharp. Aardig, hè? Nou, hebben we nog meer of zullen we de "vragenrubriek" deze keer eens een kans geven om wat langer te praten? Ja? Nou, dan zullen we dat maar doen. Nou, vrienden, dan wens ik U allemaal een prettige avond verder en ook een zegenrijke avond.

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan het correspondentie-adres van de Orde der Verdraagzamen, de Ruijterstraat 80, D E N H A A G.
U zult dan te zijner tijd in de VRAGENRUBRIEK het antwoord kunnen vinden.

NA DE PAUZE

Goeden avond vrienden,

VRAGENRUBRIEK. Persoonlijke vragen mogen niet worden gesteld. Worden ze gesteld dan worden ze alleen door ons beantwoord in zoverre wij ze van algemeen belang achten. Gaat Uw gang.

- x Voorz. Ik heb in de eerste plaats een vraag aan U, of U zoudt kunnen aankondigen de onderwerpen die we de volgende week en de daarop volgende week zouden kunnen krijgen hier? Dat is met het oog op de mededelingen in een advertentie.
- Uitstekend. Dan kunnen we aankondigen voor de volgende week als goed onderwerp, en zelfs waarschijnlijk door mij persoonlijk te behandelen, de kwestie van LOT EN INCARNATIE, waarbij we dan zullen trachten om het probleem der reïncarnatie zo volledig mogelijk voor te stellen in verbinding met het menselijk lot als zodanig en de factoren die daartoe meewerken. Wij zullen dan trachten de week daarop te vervolgen met DE RONDGANG DOOR SFEREN EN WERELDEN, waarbij we zullen trachten de gang door verschillende sferen van de onbewuste ziel te plaatsen tegenover het bereiken van deze sferen in vol bewustzijn van de bewuste ziel. Waarschijnlijk zal daarop een derde onderwerp kunnen volgen - we zullen dan meteen maar deze drie afsluiten - n.l. dit: DE BEWUSTZIJNSTOESTAND IN DE VERSCHILLENDE SFEREN. Ik geloof dat ik daarmee aan Uw verzoek voldoende tegemoet ben gekomen.
- x Ja, dank U zeer.
- En wat zijn de volgende vragen?
- x Van de grote dichter-filosoof H. Heine zijn de volgende versregels:
"Warum schleppt sich blutend, elend, unter Kreuzlast der Gerechte
"Während höhnisch, als ein Sieger trabt auf hohem Ross der Schlechte;
"Woran liegt die Schuld, ist unser Herr nicht ganz almächtig?
"Oder treibt Er selbst den Unfug, ach, das wäre niederträchtig!
"Und so fragen wir beständig, bis man uns
" mit einer Handvoll Erde endlich stopft die Mäuler,
"Aber ist das eine Antwort?"
Gaarne vernam ik van U hierop een gedegen, afdoend antwoord.
- Om in stijl te blijven zou ik daarop als volgt uit kunnen barsten in lyrische versen:

Was weisz der Mensch von fernen Orten,
Was hört er van der Götter Worten,
Gesprochen, lange, lange her?

Seht Ihr dann das Heldenheer
Dasz sich erhebt und doch gewinnt?
Es ist nicht der Schlechte
Der ersteigt des Siegers Ross,
Doch nur das Kind
Des Vaters.

Ist das eine Antwort?

x Voorz. Danke schön. (gelach).

- Maar, om het nu even weer over te brengen uit de oud-Bataafs-Germaanse termen in een beetje verstaanbaar Hollands: het is begrijpelijk dat degeen die goed is op deze wereld, het nooit zo goed zal hebben als de slechte, zolang hij oordeelt met de waardemeter die de slechte aanlegt aan het leven. M.a.w. "der Gerechte", waarmee hier Jezus wordt bedoeld, zal Zijn kruis liever gedragen hebben dan dat Hij op het paard van de overwinnaar zou zitten. Een mogelijkheid die voor Hem zeer zeker heeft bestaan. De rechtvaardige n.l. ziet de totale samenhang der waarden en begrijpt dat goed iets anders is dan aards goed. En zo wordt de rechtvaardige niet met een handvol aarde de muil dichtgestopt, integendeel, de rechtvaardige verkrijgt zijn stem eerst wanneer hij in de stof zijn overwinning heeft behaald. De slechte echter smooit in wat hij denkt te zijn een stoffelijke overwinning. Ik hoop dat ik hiermee een antwoord heb gegeven wat duidelijk genoeg is.

x Er komen wel eens intelligenties door die hier op aarde geen Nederlander waren. Hoe komt het nu dat het vreemde accent bij de een sterker doorkomt dan bij de ander, en hoe komt het dat ze allemaal Hollands spreken? Ach, dat mijne vrienden, is betrekkelijk eenvoudig, omdat ze gebruik maken van een medium waarin de kennis van het Hollands verankerd ligt en dus de beschikking hebben over het totaal van de woordenschat waarover het medium beschikt, bewust en onbewust. Waarom ze een vreemd accent tot uitdrukking brengen en de een dit sterker doet dan de ander? Ook dit is betrekkelijk eenvoudig. Het medium heeft in zijn leven zeer vele mensen gezien, waarvan er zeer velen met vreemde accenten gesproken hebben. Wanneer nu de voorstelling van de persoonlijkheid die wordt afgedrukt, gesuggereerd dus, in overeenstemming is met één van deze beelden die in het medium leven, dan komt vanzelf een accent tot uiting en dit wordt volgehouden zolang als de verpersoonlijking van de entiteit, door het lichaam van het medium volgehouden kan worden in de grootse concentratie. Is dat voldoende duidelijk?

x Dank U.

x Kan haat leiden tot rheumatische aandoeningen etc.?

- Het eenvoudigste antwoord hierop zou ongetwijfeld zijn: er is niets slechts in de hemel of in de sferen of op de aarde waartoe de haat niet kan leiden, dus waarom niet tot reumatiek? Maar aanvullend kunnen we verder zeggen dat haat over het algemeen, door de voortdurende onbevredigdheid die hierdoor in het wezen zelf ontstaat, psychische spanning teweeg brengt, die zeer zeker ook een z.g. zenuw-rheuma kunnen doen ontstaan. Rheumatische aandoeningen dus door zorgen ofwel door een ontworteld zijn in het eigen wezen, mag zeer zeker niet uitgesloten worden geacht en vele gevallen waarbij reumatiek een zuiver psychische oorsprong heeft, zijn ons bekend; ook wel door haat. Is hiermede de vraag voldoende beantwoord?

x Dank U zeer.

x De vorige week zei de eerste spreker: "Zoek in alles slechts het goede en alles zal goed zijn". Maar wanneer men dit in zijn jeugd eerlijk gezocht heeft en steeds weer teleurgesteld werd, komt men ertoe, onverschillig te worden, en het liefst in eigen beslotenheid te leven. Men zoekt dan schoonheid niet meer bij de mensen, maar in de natuur en het dier en wordt nooit teleurgesteld. Is dergelijke levenshouding verkeerd? Waarom? Zo'n leven leiden immers ook de kluizenaars!

- Ja, sta mij toe een vraag voorop te stellen: Heeft U wel eens een stinkdier gezien? Het is een diertje dat ongetwijfeld zeer schoon kan zijn en zeer koddig, totdat het z'n aanvalshouding aanneemt, dan wordt het een zeer grote teleurstelling, zodat ook voor degeen die het goede ziet in alle dingen, de dieren en zelfs de plantenwereld, zeer zeker teleurstellingen mee kan brengen. Maar, geachte vraagsteller, wanneer U hier zo naar voren brengt: "ik werd teleurgesteld", heeft U dan niet het kwaad sterker gezien dan het goed? Want wie het goed werkelijk alleen tracht te zien, zal geen teleurstellingen willen erkennen, zal zeggen: "ik zie dit nu wel als kwaad, maar er moet goed inzitten, en zal op de duur uit de teleurstelling zeker het goede vinden. Vindt U de houding van een kluizenaar verantwoord? Ik niet. De kluizenaar die zich onttrekt in zijn bespiegelingen en z'n bepeinzingen en zich niet met de wereld bemoeit, onttrekt zich m.i. aan zijn verplichtingen tegenover de wereld. Wanneer dit werkelijk het summa summarum zou zijn van geestelijke verhoging en bewustwording, dan zou zeer zeker Jezus, de Grootmeester van alle bewusten, dit ook gedaan hebben; Hij echter verkeerde midden onder het volk. Geloof mij, een mens die zich terugtrekt uit de samenleving, omdat hij of zij teleurgesteld is, trekt zich in werkelijkheid terug omdat de persoon zichzelf niet krachtig genoeg gevoelt om met deze we-

reld om te gaan, omdat deze mens de kracht niet heeft het goede te blijven zoeken wanneer het zo nu en dan eens mislukt. Ik hoop dat U mij niet euvel zult duiden dat ik dit aan de vraag toevoeg, maar het is m.i. noodzakelijk dat men alle teleurstellingen gaat zien als lessen, die in zichzelf zeer goed zijn, waarbij dus de teleurstelling een waarde krijgt, en elke teleurstelling op zichzelf verandert in een goede waarde in Uw eigen beschouwingswereld. Eerst op deze wijze zult U m.i. kunnen komen tot een werkelijke realisatie van de waarde van Uw eigen leven. Onthoudt U maar één ding: wie het slechte niet kent ontmoet het slechte niet. Dus wie het slechte ontmoet, heeft ook zelve in zich een mogelijkheid tot dit slechte. En door dit te negeren, ook in anderen, kan men dit kwaad in zichzelf uitroeien, niet op een andere wijze. Is dit voldoende?

- x Dus hoe meer teleurstellingen hoe groter geest?
- Hoe hoger de geest kan zijn, mits hij op de juiste wijze handelt.
- x Maar krijg je die teleurstelling eigenlijk niet doordat je dan misschien een mens te hoog hebt aangeslagen, zodat eigenlijk de fout bij jezelf ligt, omdat je het niet duidelijk hebt gezien?
- Ik zou het nog anders uit willen drukken: Men heeft zichzelf tegenover de medemens te hoog aangeslagen...
- x Ja, dat is het juist, dat bedoel ik ook.
- ... waarbij het dus een correctie is, niet van de waarde van de medemens, maar Uw eigen opvatting omtrent eigen waarde. Klaar met deze vraag?
- x Naar aanleiding van hetgeen U zei t.o.v. kluizenaars. U vindt die leefwijze niet verantwoord. Maar er zijn zoveel kloosters waarin de mensen zich ook terugtrekken. Wat is Uw zienswijze daarop? Is dat helemaal verantwoord?
- M.i. is het niet verantwoord. Ik noem het kloosterleven, zeer zeker waar dit betekent alleen maar in gebed, zonder werking naar buiten toe, voortdurend verzonken zijn, een ontkennen van de werkelijke waarden van het stoffelijke leven. Een kloosterling die een taak in de wereld aanvaardt: onderwijs, ziekenverpleging etc. sla ik reeds veel hoger aan, waar hier een werkzaamheid voor de medemens, met alle beroering die de buitenwereld daarbij in het "ik" teweeg brengt, gepaard gaat met een leven van bespiegeling en gebed. Ik vraag mij echter af of ook in deze gevallen niet vaak een zelfbegoocheling, soms voortkomende uit onderdrukte seksuele instincten, de werkelijke geestelijke waarden zeer ver achter stelt en het hierdoor onmogelijk maakt om tot een juiste realisatie des levens te komen. Ik meen n.l. dat dit laatste noodzakelijk is, wil een volledige bewustwording het resultaat zijn. Is dit voldoende?
- x Dank U.
- x Wat betekent een sterrenregen, vallende sterren? Heeft dan die gebeurtenis plaats, die U 14 dagen geleden besprak: een ineensmelting van bewustzijnsvormen, waardoor een nieuwe vorm ontstaat? U noemde 3 voorbeelden: cellen -mens, mensen -planeet, planeten -ster. U zei toen ook dat een planeet zonder meer uit zichzelf tot ster kan worden onder andere condities. Zoudt U ook dit willen uitleggen?
- Ook al weer een vraag die heel veel uitweiding eigenlijk vereist. Ik zal het proberen. Sterrenregens zijn, zoals U bekend, kleinste deeltjes en kleine deeltjes ofwel meteorieten, die de aardatmosfeer raken en daarin tot gloeiing en verbranding komen. Zij kunnen bestaan uit overblijfselen van sterren, planeten etc. die uitgedoofd waren. Veelal echter bestaan ze uit de vervalstoffen van kometen die op hun spoor over het algemeen gekristalliseerde gasvormen achterlaten, deeltjes die vaak zeer klein zijn en in gewicht meestal een gram tot 1½ gram niet te boven gaan. Deze kunnen bij U echter reeds worden gezien als kleine lichtstrepen. De grotere lichtstrepen zijn vaak het gevolg van stenen, die ook niet al te groot behoeven te zijn; zo'n meteoriet die kan soms zo groot zijn als een vuist en dan reeds een zeer aanmerkelijk licht verbreiden. Dus deze zijn het dan die dat veroorzaken; dit staat dus niet in verband met de eenwording van wezens waarover werd gesproken of de verandering van wezens waarover werd gesproken, maar moet worden gezien als een natuurverschijnsel, waarbij bepaalde afvalproducten wederom uit de ruimte worden opgenomen in het levensprincipe van een wereld, een planeet ofwel een ster. Is dit voldoende beantwoord?
- x Ja, dank U.
- x In de beschouwing over "Wil en Lot" op Vrijdagavond 21 Jan. zeide de spreker: "Wanneer ik iets ga willen of iets ga wensen, wat helemaal buiten mijn capaciteiten en mijn bereik valt, dan kan ik er wel zeker van zijn dat ik het niet bereik binnen een tijd die voor mij nog bevrediging biedt". Daar tegenover staat m.i. echter: Wat voor de mens onmogelijk is, is mogelijk bij God, m.a.w. als ik een innige wens heb, ook al lijkt die onvervulbaar, en ik die bij God voorbreng, zoals een kind vol vertrouwen tot zijn vader gaat, ben ik ervan overtuigd dat de wens vervuld wordt, echter vooropgesteld dat men gelooft aan de vervulling. Hierop slaat toch ook het gezegde van Jezus over de berg die in zee geworpen kan worden als men gelooft dat het geschieden zal. Marcus 11-22. Hier is toch ook sprake van een op het oog onvervulbare en onbereikbare wens? Zoudt U Uw mening hierover willen zeggen?

- Zeer gaarne zelfs. M.i. kan een wilsdaad die buiten Uw eigen wetten ligt, niet in verband worden gebracht met de uitlating van Jezus. Indien men gelooft n.l. gebeurt er heel iets anders. Het volledige en volmaakte geloof brengt de mens in onmiddellijk contact met de cosmische kracht en deze wordt alleen begrensd door het wezen Gods, zodat alle voorstelbare feiten voor de mens zeer zeker kunnen worden volbracht daar binnen. Maar de mens bereikt dit over het algemeen niet. En met alle respect voor het geloof van degenen die deze vraag naar voren brengt, zou ik erop willen wijzen dat de z.g. gebedsverhoringen zeldzamer zijn dan men misschien denkt en dat het toeval daarbij een grotere rol speelt dan de bewuste richting der gebeurtenissen vaak. Mag ik echter daaraan toevoegen dat, wanneer wordt gezegd dat wat wij willen en buiten ons bereik ligt, dat wij daardoor een frustratie ondergaan, dan moeten wij ons dit als volgt voorstellen. Wanneer een jongen in de le klas zich tot doel stelt om Karl May te lezen, maar deze niet kan begrijpen of lezen, dan is het wel mogelijk dat op het moment dat deze knaap inderdaad die bekwaamheid bereikt heeft en het begripsvermogen verworven, door zijn vooruitstreven, zijn verlangens niet meer op Karl May maar b.v. op de "Divina Commedia" van Dante zijn gericht, die dan evenzeer onbereikbaar blijven, waarbij de bereiking dus, door de lange periode die tot de vervulling nodig was, aan waarde verliest waar het bewustzijn wederom een nieuw en ander doel heeft gekozen. Dit zien wij ook zeer vaak bij degenen die intens bidden. Wanneer hun gebed verhoord wordt, dan hebben ze onmiddellijk 20 andere verlangens. Herinnert U zich niet de Indische sage die door Multatuli werd weergegeven als "de sage van de steenhouwer"? die duizend maal iets anders wenste. Hij wenste vorst te zijn, van vorst wenste hij zoon te zijn uiteindelijk, toen wolk omdat de wolk machtiger was dan de zon. Toen wenste hij berg te zijn, omdat de wolk niet over de berg heen kon en toen wenste hij wederom steenhouwer te zijn, omdat de steenhouwer de berg beheerste. Ik breng U het maar in herinnering; U kunt het wel eens nalezen, en dan zult U hierin zien hoe, wanneer de vervulling te lang op zich laat wachten zeer zeker, en wanneer de richting van het wezen gelijke tred houdt met de bereiking, een werkelijke tevredenheid door vervulling van een bepaalde wens praktisch tot de onmogelijkheden behoort. Slechts wanneer men de zin der dingen begrijpt ontstaat de mogelijkheid tot innerlijke vrede en harmonie wel. Het begrip der dingen is dus belangrijker dan de wensvervulling. Mag ik deze vraag hiermede als voldoende beantwoord beschouwen?

x Dank U wel.

x Zoals U ongetwijfeld bekend zal zijn, worden in Engeland z.g. "spirit pictures" gemaakt, welke betrekking hebben op de voornaamste levens van een bepaald persoon. Is het juist, dat deze "spirit pictures" aan verandering onderhevig zijn, doordat de persoon in kwestie verandert?

- Het lijkt mij iets op het werk van Oscar Wilde "The picture of Dorian Gray". En hoezeer ik ook de poëtische waarde daarvan op prijs stel, weigert mijn beperkt vermogen te aanvaarden dat dit ook reëel zich voor zal doen. Wanneer een foto een foto is, dus een weergave van een bepaald moment in de tijd, dan geloof ik niet dat deze foto nog aan verandering onderhevig kan zijn, zonder zijn wezen van foto te zijn, te verloochenen. M.a.w., een picture of een foto die dergelijke verschijnselen vertoont is m.i. geen foto maar een para-normaal verschijnsel en zal als zodanig niet een werkelijkheid weergeven maar een bestaande situatie op een vaak zeer beperkte wijze spiegelen. Is dit voldoende? Is daar commentaar op?

x Dank U wel.

x We leren dat de mens geschapen is naar Gods beeld en gelijkenis dus geestelijk volmaakt. Hoe komt dan het kwaad in de wereld? Want bij de mens die volmaakt is, is toch kwaad uitgesloten.

- Door het onvolmaakte bewustzijn van de mens die zijn eigen wezen niet kent. Wanneer de mens komt tot een bewustzijn van zijn eigen functioneel verband binnen de schepping en zijn eigen onmiddellijk contact met het goddelijke, bestaat er geen kwaad en ook geen goed meer. Zo lang echter als de mens komt tot een oordeel, stelt hij zichzelf tegenover de wereld inplaats deel ervan uit te maken. Dan ontstaan in zijn ogen goed en kwaad en zal deze misschien vaak leiden tot een verdere verwijdering van de persoon van het werkelijke, het reële bestaan, dat is de onmiddellijke gebondenheid met God, waardoor de mens inderdaad is Gods beeld en gelijkenis d.w.z. een wezen geuit in alle sferen, uitbaar in alle sferen en met krachten om in alle sferen te scheppen en te werken. Is dit voldoende antwoord zo kort, of moet dat verder verklaard worden?

x Dank U.

x Zijn de "vliegende schotels" van buiten ons zonnestelsel afkomstig? 2. In de erkenning dat de intelligentie op het gebied der techniek van de scheppers dezer z.g. "vliegende schotels" boven die van de mens uitgaat, rijst de vraag: zijn deze scheppers ook verder dan de mens op het gebied van wijsheid en liefde en Godsbegrip? 3. Kan er iets gezegd worden over de bedoeling van datgene, dat zich op enkele plaatsen op aarde heeft verspreid?

- De vliegende schotels zelve komen niet van grote afstand, ze zijn voertuigen die

speciaal bestemd zijn voor verkeer in atmosfeer en kleine afstanden in de ruimte, niet voor grote afstanden. Zij kunnen nooit deelnemen aan interstellair verkeer en zijn hoogstens in noodgevallen voor interplanetair verkeer geschikt; ook al in verband met hun aandrijving en hun bouw. Er bestaan voertuigen inderdaad waarmee interstellair verkeer mogelijk is, waarvan wij aannemen dat zij inderdaad grotere afstanden nog afleggen dan voor ons op het ogenblik waarneembaar is. Wij weten echter dat ze o.a. vliegen naar de richting van Antares. Dus wat dit betreft, er schijnt inderdaad interstellair verkeer te zijn. Nu wordt daarbij gebruik gemaakt van factoren welke werking ik niet onmiddellijk kan verklaren, waar dit een mathematische bewijsvoering over de vier-dimensionale verhouding in verband met tijd, ruimte en kracht zou moeten voeren, zij het voldoende op te merken dat dit al geen techniek meer is in de ware zin des woords, maar eerder kan worden genoemd: technische esoterie. Wat betreft het hoger staan van deze wezens; vanuit menselijk standpunt is dit moeilijk te beoordelen, vanuit harmonisch standpunt van hun eigen uitstraling uit, menen onze onderzoekers inderdaad vast te stellen dat zij beter zijn. Dit houdt echter niet in dat zij goed zullen zijn volgens Uw opvattingen. Wat betreft de verspreiding van een inhoud dezer schotels over deze aarde, wij hebben hiervan nog geen kennis gekregen en weten dus niet of dit reëel bestaanbaar of mogelijk is zelfs. Wel weten wij dat contacten zijn gelegd door vliegende schotels op verschillende plaatsen op deze aarde en dat deze vliegende schotels dus altijd afkomstig waren van een ruimteschip dat gedurende een langere periode als satelliet in de onmiddellijke nabijheid van de aarde, ongeveer 1200 mijl afstand, boven de oppervlakte dus, als satelliet meevloog. Wij geloven wel dat voortdurend rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat de instabiele zon, door handelingen van de aardmens, tot een plotseling opvlammen, tot het worden van Nova zou komen en menen dat men vreest dat hierbij bepaalde nederzettingen en bepaalde mogelijkheden ook van de bestuurders dezer voertuigen, in het nauw zouden komen, of misschien zelfs aan vernietiging onderhevig zouden zijn. Wij menen dat daardoor ook de grote belangstelling van de laatste tijd weer is te verklaren. Is dit voldoende?

x Dank U.

x Kent de mens alle planeten van ons zonnestelsel of zijn er nog een of meer planeten, welke de mens nog niet ontdekt heeft?

- Er zijn er nog enkele. Het totaal der planeten, inbegrepen de ene verbrijzelde planeet, die betrekkelijk vlug in de beginperiode reeds verbrijzelde, is twaalf. Maar dus niet alle planeten zijn nog gekend en ook niet alle invloeden der planeten zijn gekend. Is dit voldoende?

- Ja, dank U wel.

x Welke zijn de 7 heilige planeten?

- Er zijn geen heilige planeten bekend. Het enige wat ik wel kan zeggen: de aarde zal er zeker niet toe behoren. (gelach).

x Ons wordt geleerd dat ons aardse leven een leertijd is. Graag zou worden vernomen of ook een persoon die als geestelijk omneveld ter wereld komt en die dus naar menselijke maatstaven niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor zijn denken en daden, geacht kan worden de eerder genoemde leertijd mede te maken.

- Wanneer ik U goed begrijp, gaat het hier om het feit of iemand, die abnormaal is volgens de geldende maatstaf, werkelijk leeft of dat het er maar zo'n beetje bij bengelt. Ik kan daarop antwoorden dat, aangezien de doorsnee der mensen zover van de gemiddelde factor afwijkt dat het grootste deel abnormaal kan worden genoemd, hoogstens van een beetje groter abnormaliteit kan worden gesproken waarbij het leven zelf volledig in tact blijft en de ervaringen van het leven door zo'n omneveldde, zij het anders verlopen dan die van de grootste massa, toch even waardevol zijn voor ervaringen binnen de stoffelijke grenzen. Voldoende voor U?

x Dank U.

x De eerste spreker die sprak over de cosmische wet van oorzaak en gevolg. Toen schoot mij de volgende gedachte te binnen: Is het gevolg van een oorzaak ook weer niet tevens de oorzaak van andere gevolgen, zodat uiteindelijk alle gevolgen in de eerste oorzaak zouden kunnen worden teruggebracht, wat de grondoorzaak is, zoals inderdaad in het nu ook verleden en toekomst ligt?

- Is volledig juist, maar er zit een haakje aan vast. Inderdaad is elk gevolg van een oorzaak, de oorzaak van een gevolg. En dit houdt dus in dat het gevolg van een oorzaak niet onveranderlijk vaststaand behoeft te zijn, maar dat de intensiteit daarvan vergroot of verminderd kan worden terwijl de richting blijft bestaan. Dit aannemende is het verklaarbaar dat de oorzakelijkheid van elk gevolg, door de wijze waarop het als gevolg wordt ondergaan, een wijziging kan teweeg brengen in de verdere reeks der gevolgen, waardoor een afwijking van de lijnrechte voortzetting oorzaak en gevolg vanuit de eerste oorzaak voor elk deel der schepping mogelijk is. Echter moeten alle mogelijkheden die worden verwerkelijkt in het verloop van deze ketting: oorzaak en gevolg, aanwezig zijn geweest in de eerste oorzaak waar zij anders niet tot uiting konden komen. Is dit voldoende?

x Ja zeker, dank U.

- x Kunt U ook iets vertellen over de "kring niet verder"?
- Ik versta U niet.
- x Vraag wordt herhaald.
- Is mij niet bekend. Ik kan mij op het ogenblik niet realiseren wat U bedoelt, het spijt mij.
- x Dat is over de schepping, de eerste phase van de schepping, dat is die kring die niet verder gaat.
- x Ach zo, ja, nu dringt het langzaam tot mij door wat U bedoelt. Kijkt U eens, wanneer wij aannemen dat een bepaalde hoeveelheid kracht zich gelijkmatig verspreidt naar alle kanten, dan zal de daaruit voortgaande stuwung zolang plaatshebben als aanvulling uit het middelpunt geschiedt. Op het moment dat het middelpunt in zichzelf besloten blijft en geen kracht meer uit, zal dus een begrenzing van het Al bereikt zijn. Aannemende nu dat het eerstscheppende in de ruimte, het ledige misschien of een krachtveld, was een verstoring van evenwichtsverhoudingen, dan zal deze naar alle kanten uit gelijktijdig geuit worden zover als de invloed van het oorspronkelijke veld reikt. Gelijktijdig zullen de verschijnselen beperkt worden tot die plaatsen waar tussen het verstorende en het bestaande veld de grootst mogelijke verschillen optreden. Dientengevolge moet een spanningsverschuiving juist aan de uiteinden van beide radiaal verlopende velden - dat neem ik dan maar aan, dus - plaatsvinden, waardoor de daar ontstane spanning aanleiding is tot het wervelen van de kracht, werveling in het veld ontstaan, die aanleiding geeft tot de bindingen in kleinste materievorm, die op haar beurt wederom tot een langzame maar gestadige verdichting voert. En wanneer deze verdichting een bepaald moment heeft bereikt, dan zullen wij een ogenblikkelijke schepping krijgen of creatie, waarbij dus het totaal van de sterren en al wat erbij hoort, planeten, nevels etc., in zeer korte tijd kunnen ontstaan. Zij zijn dan natuurlijk nog niet volledig gevormd en zullen weer een lange periode van verdere ontwikkeling meemaken. Het tot stand komen ligt echter in een enkel moment. Is dit voldoende?
- x Ja, dank U wel.
- x Met Allerzielen eindigde "het schone woord" met deze 2 regels: Dat wij na volbrachte taak, in Zijne vrede binnengaan. Zoudt U ons willen zeggen wat U verstaat onder die taak van een mens?
- Het verwerpen van een volledig bewustzijn van ons eigen wezen, zodat wij het goddelijke in ons geuit kunnen erkennen en daardoor onszelven kennend en erkennend het goddelijke, in onszelven één worden met de goddelijke kracht waaruit wij voortdurend bestaan en leven. Is dit duidelijk genoeg?
- x Ja, dank U.
- x Mag ik nog even terugkomen op het onderwerp "oorzaak en gevolg"? U zei: de gevolgen die kunnen wel vermeerderd of verminderd worden, maar de richting blijft bestaan. Maar we kunnen toch een hoekje omgaan, hetzij negatief of positief, nietwaar? Door middel van onze bewustwording kunnen we toch ook een andere richting ingaan?
- Maar dat kunnen we alleen doen op het punt waar een gevolg zich uit. De rechtlijnigheid tussen oorzaak en gevolg blijft bestaan. Dus nu moet U dat goed begrijpen: wij kunnen een bal gooien, laten we zeggen er staan 20 spelers, en er wordt een bal gegooid van de een tot de ander. Wanneer één van hen die bal vangt, kan hij hem in een andere richting wegwerpen, onverschillig welke. Maar zolang als die bal in z'n vlucht is van de ene speler naar de ander, is die vlucht rechtlijnig. Vandaar dat de verhouding "oorzaak en gevolg" altijd rechtlijnig is. Maar ik geef toe dat, wanneer wij ons eigen bewustzijn veranderen, wij ons onttrekken aan de keten oorzaak en gevolg, die ons tot op dit moment beheerst heeft. Dit gebeurt dan op een moment dat een gevolg zich bij ons uit en betekent dat wij een andere richting inslaan, waarbij dus een andere oorzaak- en gevolgsverhouding zich bij ons zal uiten, waar echter één gevolg uit de oorspronkelijke keten waar wij een tijdlang aan gebonden zijn geweest een mede-punt uit moet maken in deze andere ketting. Dus om het weer in de veldtermen te zetten: Er staan spelers opgesteld in een rechte lijn, maar er staan ook nog overal andere spelers. Wanneer nu de bal een bepaalde speler bereikt heeft, en hij wordt in een andere lijn verder gespeeld, dan lijkt het alsof hij vanuit een ander punt van het veld is gestart, begrijpt U?
- x Ja, ja.
- Daar komt het eigenlijk op neer. Dus we kunnen niet zo zonder meer het hoekje omgaan, tenzij U bedoelt de gasgeyser, de waterkraan of de gracht. En zelfs dan ben ik bang dat U het hoekje niet om kunt gaan, tenzij bepaalde omstandigheden daaraan meewerken.
- x Ja, zo bedoel ik het nu ook niet. (gelach).
- Het was een kleine plagerij.
- x De eerste spreker van de avond had het over het beperken van de persoonlijkheid, maar leidt dit niet tot afscheiding en is dit niet zwarte magi?
- Dat is inderdaad magi, maar het is geen afscheiden van de persoonlijkheid. Elke uitbreiding van een persoonlijkheid maakt delen van de buitenwereld tot delen van de persoonlijkheid. En wanneer men maar ver genoeg groeit neemt men op het laatst het gehele Al mee in zijn persoonlijkheid en begrijpt dus vanuit het standpunt der

persoonlijkheid het totaal der schepping en heeft de eenwording bereikt; die men natuurlijk ook kan bereiken door de verliezen van de persoonlijkheid, ook een weg, maar je kunt het ook de andere kant langs doen. In beide gevallen is het echter een magische werking. In de ene kant het aanvaarden van verantwoording en het werkzaam zijn in factorendie normalerwijze buiten de persoonlijkheid schijnen te liggen. In het andere geval, het zozeer terugtrekken van de persoonlijkheid, dat ook voor de handelingen en resultaten van deze persoonlijkheid geen verantwoording meer aanvaard wordt. Ik geloof dat voor de meeste mensen de eerstgenoemde wijze van handelen eenvoudiger zal zijn dan de tweede. Voldoende?

x Dank U wel.

- Vrienden, ik geloof dat het langzamerhand tijd wordt om de laatste spreker ook aan het woord te laten. Indien er nog een vraag is, wil ik die gaarne beantwoorden, maar dan zal dat ook de laatste zijn.

x Kunt U iets vertellen over het geval Formosa?

- Ja, weet U, als ik het uit moet drukken in liedjes, dan zou ik zeggen het was eerst: "pinda, pinda, lekka, lekka", toen was het "stars and stripes for ever", en nu op het ogenblik is het "I say potatoes and you say potatoes",

en uiteindelijk zal het waarschijnlijk worden "tea for two". (gelach) M.a.w. het is dus een begin van een ontwikkeling die òn voor de Ver. Staten òn voor Rood-China ontzettend veel betekent, waarbij uit de aard der zaak Nationalistisch-China de klappen krijgt - daar zijn ze wel aan gewend ondertussen - en ik vermoed dat over, ik zou haast zeggen: het lijkt van Nat.-China, maar dat zal waarschijnlijk dit jaar nog niet gebeuren, na enige vriendelijke vijandelijkheden Rood-China daardoor zijn erkenning o.a. in de UNO zal kunnen doorzetten en hiermede dus de wereldpolitieke situatie een enigszins ander aanzien zal krijgen. De betekenis van het gehele conflict op het ogenblik: je zegt dat je een grote broer hebt, die atoombom heet, nou laat dan eens zien of hij durft. Begrijpt U?

x Nee, maar ik dacht ook dat er een stuk was getekend waarbij eigenlijk de Westerse mogendheden Formosa al aan Rood-China hebben gegeven en daar houden ze zich nu niet aan. Is dat zo?

- Nou, dat laatste zou ik niet willen bevestigen of ontkennen, aangezien het op het ogenblik niet mijn taak is om uit de school te klappen. Ik kan U echter wel zeggen dat men op het ogenblik de grote moeilijkheid heeft in de Ver. Staten, dan men zich aan de gedane toezeggingen aan de Nationalisten niet kan houden, gezien de wijziging van de houding van de wereld tegenover Rood-China. En deze wijziging wordt in hoofdzaak door Engeland voorgestaan. Dus het is hier een kwestie van wat men noemt peaceful coexistence, oftewel het vreedzame samengaan, gezamenlijk bestaan, ofwel het overwinnen van de een of de ander. De Engelsen zijn van het eerste, het vreedzaam samengaan voorstanders, terwijl de Amerikanen meer nog steeds voelen voor "star-spangled banner". Mag ik dan deze "vragenrubriek" als besloten beschouwen, vrienden? Ik ben U zeer dankbaar voor de gestelde problemen en vragen en wens U ook verder een zeer aangename avond.

ABONNEMENT OP ONS WEKELIJKS VERSLAG. Door storting van f 5.20 op giro 517676 ten name van J. Rientjes, Havenkade 60, Scheveningen (telefoon: 554162), verzekert U zich gedurende 10 weken van de ontvangst van ons orgaan dat 50 cent per nummer kost. VAN ALLE REEDS VERSCHENEN NUMMERS HEBBEN WE NOG EXEMPLAREN IN VOORRAAD. Geeft ons adressen voor het zenden van proefnummers!

Goeden avond vrienden,

Ik mag dan voor U gaan besluiten met HET SCHONE WOORD en ik zou gaarne een 5tal begrippen van U hebben, dat ik dan als slotthese voor U zal trachten te ontwikkelen.

x WONDER - WIJSHEID - CHRISTUSGEEST - ZELFVERTROUWEN - SCHENDING.

SCHENDING

Breuk van vele dingen,
Schending der oneindigheid,
Schending van een zoet vertrouwen,
Schending, het begin van strijd.
Schending van je zelfvertrouwen
Terwijl je bouwt,
En toch jezelf niet vertrouwt
En daardoor schendt je eigen wetten

En schendt de wetten van de Heer.
Wie schendt de krachten die regeren,
Schaadt door de schending zelve zeer,
Maar schendt zichzelf nog veel meer
En gaat ten onder
Door een onbegrepen zijn
Dat niet kan volgen rechte lijn
En breekt een zoet gebouwd vertrouwen.

ZELFVERTROUWEN

Ik weet wie ik ben
En ik weet waar ik sta,
En weet wat op m'n weg is,
Ik weet waar ik ga.

Ik ken alle wegen
Ik ken alle kracht,
Ik dank voor het licht,
Maar ik vrees niet de nacht.

Ik ga al m'n wegen,
Geleid door een Macht
Die altijd weer brengt
Mij opnieuw Zijnen zegen;
Die altijd verleent mij
Zijn sterkende kracht.
Daarom vertrouw ik op mijzelve,

Vertrouw op mijn zijn.
En ben ik dan klein
En de wereld ook groot,
Ik vrees niets,
'k Vertrouw op mijzelve
Want niets kan mij stillen,
Zelfs niet de dood.

CHRISTUSGEEST

't Is zoet te dragen
Anderer lasten,
't Is zoet te lijden
Anderer leed,
Wanneer je van de grote wetten
Der cosmos, van den Schepper weet.
Je draagt, niet
Om de ander te verlichten,
Je draagt niet omwille
Van een eeuwigheid,
Je draagt omdat je één bent
Met het zijnde
En met het zijnde
Samen lijdt.
Je geeft je wezen zonder vragen,

Wanneer de wereld daarom klaagt;
Je draagt het lot
Steeds zonder klagen
Omdat de wereld jezo schraagt.
Je gaat den weg
Tot 't bittere einde,
Bewust van licht, de wonderkracht
Die draagt je totdat aan het eind
Van stof, verwarring en van nacht,
Het ware licht van 's Heren hemel
In je wezen binnenglijdt
En je begrijpt
De bestemming des zijns:
De ware eeuwigheid.

WONDER

Wat is er gebeurd?
Hoe kan ik geloven
Wat zich hier
Aan m'n ogen vertoont?
Hoe moet ik
Diep in m'n wezen bewogen
Aanschouwen wat ergens
In werkelijkheid woont?
Hoe kan ik begrijpen
De wondere krachten
Die tonen mij altijd
Weer nieuw aangezicht?

Hoe kan ik begrijpen,
Wanneer zij mij verklaren
De taak en de strijd
En de weg en de plicht,
Het wonder dat steeds weer
Mijn krachten komt sterken,
't Geloof dat steeds
Mijne wegen geleidt?
Ik kan niet beseffen,
Maar ik kan het aanvaarden
Als gave die komt
Uit de eeuwigheid.

En dan,
In zelfvertrouwen en bewustzijn
Ging ik door des levens strijd.
Ik dorst niet stil te staan een wijle,
'k Was bang: ik raak m'n weg dan kwijt.
Ik dorst niet lang en zoet verwijlen
Daar waar de stof een wonder bood,
Daarvoor was drang om voort te streven
In mijn wezen veel te groot.
Ik wilde het bewustzijn vinden,
Bewustzijn van de ware kracht,
Dat eens, ik weet niet
Hoe en waar dan,
't Al tot aanzijn heeft gebracht.
Ik wilde doorgaan alle gangen
Der sferen en ook alle tijd;
Ik wilde gaan de weg des Heren,
Gaan tot in de eeuwigheid.
Ik kon niet vinden ware paden,
Niet vinden kracht om voort te gaan.
Toen zag ik ergens, op een hoogte,
Een kruis, verlaten, somber staan.
Ik heb dat kruis toen opgenomen,
Ik draag het verder met mij mee.

't Is zwaar te dragen
Maar 't geeft me, wanneer ik ga
Zo'n diepe vreê.
En val 'k, onder 's levens slagen,
Het kruis richt mij weer zachtens op.
'k Zie in de verte gouden stralen,
Het kruis, het kruis wacht daar mij op.
De Christusgeest die mij geleidt nu,
Die geeft me ware eeuwigheid,
Bewustzijn en ook zelfbewustzijn,
Dat na volbrachte taak en strijd,
Heerlijk zijn dan mag aanvaarden
En mag doorleven, steeds opnieuw.
Want ziet, de Schepper gaf me waarden,
De waarden van een werkelijkheid
Waarmee ik dan, al zachtens strevend,
In Zijn Rijk eindelijk binnenschrijdt.

Ik hoop, vrienden, dat ik U daarmee
niet heb teleur gesteld. Hiermede is
de avond beëindigd en ik wens U allen
verder een aangename avond, een goede
huisgang en een gezegende nachtrust.

Van de band overgenomen
en g e s t e n c i l d
d o o r
Type- en Copieerinrichting
J. R i e n t j e s
HAVENKADE 60 - SCHEVENINGEN
Telefoon : 55 41 62